

Getuigenis Tamara Severi “Yes we did it in New York... 2016”

Imagine...New York marathon... de voorbereiding, de focus, de gedrevenheid, de pijn, de supporters, de ambiance, het maakte het tot 1 van de meest memorabele momenten uit mijn leven...

Het lopen van een marathon, was in mijn eerste gedachtegang weggelegd voor mijn echtgenoot, hij was lid van MMC en genoot van het lopen, genoot ervan om een doel te hebben, genoot van de voorbereiding, vloekte telkens als hij over de finish kwam, zwerde dat hij het nooit meer zou doen en toch herhaalde hij dit gegevens telkens weer tot in Honolulu.

Het was daar dat Wilfried me het verhaal vertelde van een koppel wiens man ook liep, goed liep, wiens vrouw begon te trainen en hem tijdens de marathon op de schouder tikte. Pijnlijk moet dit geweest zijn maar een absolute trigger voor mij. Ooit zou ook ik een marathon lopen en ooit zal ik hem op de schouder tikken...

De voorbereiding van New York 2016 verliep uiteraard niet zonder slag of stoten, maar Tomas en de achterliggende passie van Wilfried zorgden ervoor dat dit als een stuk van mijn DNA werd, leefbaar.... elke dag opnieuw gestimuleerd....

Lopen was 1 ding, maar MMC vormt een platform waar echte vriendschappen worden gebouwd, waar bananen en pasta's gedeeld worden, waar er zin naar 'ok we gaan er nog eentje doen' een gewoonte wordt..

De route van de marathon loopt vanuit NYC naar Queens, waar de we de Queensborough Bridge overstaken, het zwaarste deel van het parcours, naar mijn gevoel... tevens Christine Van Goethem, mijn top-loop-buddy voelde deze Bridge al aankomen na 5 km, zij moet zo blij zijn geweest wanneer de nog meer uitzinnige menigte ons in Manhattan opwachtten.

In central park na het zien van onze top-supporters besloot ik toch 'ns een 'gelletje' te testen, daar ik graag chocolade en koffie heb, besloot ik dan ook om deze combinatie te verorberen.. het resultaat liet niet lang op zich wachten... de adrenaline spurtte letterlijk naar mijn maag en vormde een gevoel dat ik vaak krijg na het opeten van alle chocolade sinterklaas mannetjes van onze dochter... misselijkheid dus..

Doch was de finish mooi en zoet, de metro kon dit gevoel niet meer bewaren... maar het feestmaal achteraf daarentegen bracht euforie weer helemaal naar voren!

En Ja, het was het waard. En Ja, het smaakt naar meer!

Dank u Wilfried!!

